

Časopis
Dvojka

5. číslo

červen 2001

Časopis 2.ZS Kolín, Kmochova 943

Zprávy z redakce

Milí čtenáři, poslední číslo časopisu Dvojka v tomto školním roce slouží hlavně jako rozloučení devátých ročníků s celou základní školou. Proto se za všechny ty, co se vydávají na další cestu životem, loučím a přeji všem krásné prázdniny a úspěšný nový školní rok.

Matěj Outlý (šéfredaktor)

Ondřej Petera (šéfgrafik)

Na pátém čísle časopisu Dvojka se podíleli:

Techničtí redaktoři:

Matěj Outlý, 9.B

Ondřej Petera, 9.B

Grafici:

Jana Jakubálová, 9.B

Olina Pokorná, 8.A

Jan Hubáček, 9.B

Redaktoři:

Eliška Šeráková, 9.A

Renata Mašková, 9.A

Vladimír Vondrák, 9.B

Táňa Kašparová, 9.A

Zuzana Holcmanová, 9.B

Zdeňka Koutná, 9.B

Monika Vejdovská, 4.A

Kristýna Vacková, 4.A

Tomáš Bechyně, 4.A

Jana Jakubálová, 9.B

Lucie Kučerová, 9.A

Lucie Dočekalová, 9.A

Štěpánka Severová, 8.B

Andrea Košická, 8.B

Anna Pešíková, 8.B

Nezapomenutelné školní zážitky a trapasy

Tato škola jistě každému z nás přinesla dobré, ale i špatné vzpomínky. Nejvyšší možná doba, ve které by se dalo těchto vzpomínek nashromáždit co nejvíce, je devět let, proto jistě uznáte, že jsme jako detektivové vyrazili právě do devátých tříd.

Zákeřný zip

Zvoní budík a já se strastiplně probouzím do běžného školního rána. Namáhavě vstanu z postele a došoupu se do koupelny. Po umytí postávám před skříní a přemýšlím, co si vlastně vezmu na sebe. Zvítězí tričko s krátkým rukávem a modré džíny. Na záda si hodím tašku a vyrazím na autobusovou zastávku. Na cestě potkám moji kamarádku a než dojdeme k autobusu, stihneme probrat snad vše, co se probrat dá. S hrůzou čekáme, jak se na sídlišti přihrne do autobusu snad celý Kolín a my jako trochu slisované placky vystoupíme na naší cílové zastávce. Konečně. Celý autobus se začne hrbout ven, já se tohoto provozu zúčastňuji také, ale najednou zjistím, že mě něco táhne zpátky. Přidržuji se autobusových držadel, výsledek není žádný. Netrpělivě se otočím a spatřím kluka, který se pro změnu snaží dosednout na jedno ze sedadel. S hrůzou zjistím, že naše tašky se neuvěřitelně spojily svými zipy. Moje kamarádka je už dávno

Dvojka

venku a toto divadlo sleduje tak, že se směje a směje. Dokonce se popadá za břicho. Ještě ke všemu autobus zavírá dveře a začíná se rozjíždět. S menší úlevou zjistím, že na řidiče volá jistá paní. Tato paní je klukova maminka, která se zapojuje do oddělování našich tašek. Po chvíli se nám to konečně podaří. Já vytouženě opouštím autobus a kluk vytouženě dosedá na sedačku. Mé kamarádce pomalu přechází smíchový záchvat a mně mizí tak známá červeň ze tváří. Vyčerpaně a s úlevou docházíme do školy.

Eliška Šeráková, 9.A

Výlet do Prahy

V té době jsem chodil teprve do páté třídy a my jsme jeli i s 5.A na výlet do Prahy na Petřín. Jako dozor s námi byli paní učitelky Kejklíčková a L. Novotná. Přijeli jsme do Prahy a sháněli jsme volné parkoviště. Našli, ale bylo daleko od Petřína. Chvilí jsme se procházeli a dívali se na vše kolem, až jsme došli k rozhledně. Áčko vyrazilo nejdříve do bludiště a my jsme šli zdolávat rozhlednu. Poté jsme si to vyměnili. Při zpáteční cestě jsme zastavili u stánku s občerstvením a blízkým záchodem. Využil jsem situace, kdy se na placený záchod hrnuli nějací prcci, kterým to dovolila jejich dozorkyně. Ale to nebylo všechno. Ještě se muselo hodit pár drobných do

Dvojka

kasičky u zámku, aby mě to pustilo do kabinky. Hezky jsem se posadil a průběh už každý zná (1.tlak, 2.výtlač, 3.výtěr, 4.splach). Jak jsem tak vycházel ze záchodu, tak jsem si všiml, že tam už nikdo není. Naštěstí jsem se nemohl strachy pokakat, protože už nebylo čím. Chvilí jsem zmateně běhal po parku a potom mě napadlo jít ke bráně. Už jsem si to směřoval někam do neznáma a vtom jsem byl zachráněn našimi učitelkami. Vše dobře dopadlo a já jsem byl všem pro smích. Paní učitelky říkaly , že jsem uvízl v záchodě. Někteří na tuto událost vzpomínají a smějí se tomu do dneška.

Tuto historku napsal a prožil Vladimír Vondrák.

Odysseova cesta do Českého Brodu

Ve čtvrtek jsem jela na přijímací zkoušky. Vše probíhalo dobře až do té doby, než mi průvodčí ve vlaku oznámil, že vlak v Č.B. nestaví. Dojela jsem tedy až na stanici Praha-Hlavní nádraží, kde jsem si koupila jízdenku do Č. B. a zjistila jsem, že mi to jede za hodinu. Po hodině čekání mi bylo divné, že na odjezdové tabuli není vlak napsán a v informacích jsem se dozvěděla, že vlak jede, ale z Masarykova nádraží. Na druhý pokus jsem tam tedy dorazila, ale vlak už byl nenávratně pryč a já musela další hodinu počkat.

Šťastně jsem stanula před českobrodským gymnáziem. Chtěla jsem zavolat mámě, která o všem věděla, jestli už tam nejdu zbytečně. Telefonní budka ale nikde a na mobilu jsem měla

Dvojka

jen 3,50Kč. Pochybovala jsem, že mě vůbec spojí. Podařilo se. Mámina kolegyně mi řekla, že už tam na mě čekají, a tak jsem statečně vlezla do jámy lvové.

Zkoušky jsem kupodivu udělala a kromě spousty zážitků mi nikdo neupřel vynález nejkratší cesty KOLÍN – PRAHA – ČESKÝ BROD .

Táňa Kašparová, 9.A

Vytvořily Eliška Šeráková a Renata Mašková

Pohovory, přijímací zkoušky

Za rok usednete do lavic v úplně cizí škole. A budete se cítit podobně jako my!!!! Je pravda že někteří tam přijdou s pocitem, že je vezmou, ale někteří budou mít pocit, že by se nejraději vrátili o rok zpět, aby nemuseli tuto zkoušku absolvovat. Nevěříte? Jen si počkejte, až na Vás přijde řada a dáte nám za pravdu!

POHOVORY

1. Jaká byla tvá příprava na pohovory?
2. Co tě napadlo, když jsi vcházel(a) do místnosti, jde se konaly pohovory?
3. Tvůj celkový dojem z pohovorů?

Dvojka

ELIŠKA Šeráková, 9.A

1. Já nevím, musím se rozmyslet. Připravovala jsem se hlavně podle mluvnice českého jazyka a podle matematického přehledu, ale moje příprava nebyla nijak veliká.
2. Nejraději bych se proměnila v malou myšku a utekla hodně daleko!!!!!!
3. Já nevím, byla jsem hrozně nervózní, ale po čase to ze mě spadlo.

VÍT Holub, 9.B

1. Moje příprava = žádná příprava!!!! Protože moje pohovory byla pouze formalita.
2. Byl jsem v klidu, protože jak už jsem řekl, pohovory byla pouze formalita.
3. Příjemné prostředí i učitelé.

Dvojka

PŘIJÍMACÍ ZKOUŠKY

1. Čeho jsi se nejvíce obával(a)?
2. Co ti proběhlo hlavou, když jsi uviděl(a) testy?
3. Tvůj celkový dojem z přijímacího řízení?

JAN Buchta, 9.B

1. No já nevím, počkej napiš tam něco inteligentního, třeba víš, co?, že jsem se bál, že to neudělám, ale já jsem se nebál. A měl jsem docela hustej tep!!!!
2. Je to JEDNODUCHÝ!!!!!!!!!!!!!!
3. Můj celkový dojem, já nevím, nenašel jsem záchod, ale pak jo!!!!

ZUZANA Plášilová, 9.A

1. Češtiny. (To si pro nás připravili trošku větší test, který obsahoval i zeměpis, dějepis).
2. Já nevím, počkej (smích), na to se musím posadit. Já se bojím normálně něco říct!!!!!!!!!! Při češtině mě napadly hrozné věci!
3. Bála jsem se, že jsem to neudělala z češtiny!

NOVÁ ŠKOLA - NOVÝ ROZHLED

Mám popřemýšlet na téma rozcestí v deváté třídě. Začala bych asi koncem ledna, kdy se dostává vysvědčení, a dále se přemýšlí o dalším „putování“. Podávají se přihlášky na střední školy a různé druhy učilišť. Když už máme toto složité období za sebou, přichází ještě těžší, a to příprava na zkoušky a jejich provedení. Tento rok proběhly 23.4.2001. Většina se dostala, ale byli mezi námi i takoví, kteří dostali zápornou odpověď. Bohužel museli v dalším termínu dělat další. A teď už jenom hurá, jsme přijatí tam, kam jsme alespoň trochu chtěli, a máme volno. Jenže! Po přijetí velmi

bídného vysvědčení (kdo by se taky po zkouškách, až na výjimky, kterých není mnoho, učil?) lezeme, spíše běžíme pryč od starého a zvyklého k něčemu zajímavému a vzrušujícímu. I když si myslím, že většinou zažijeme těžkou a tvrdou realitu strašných zkoušek a příprav na další. Ale zpět k tématu. Takže jsme skončili u předání vysvědčení. No a nastává dlouhé loučení a křik běžících žáků za prázdninami.

Jelikož už v té době bude všem 15 let., tak spousty z nás jdou na různé brigády (mytí záchodů apd. - samozřejmě si dělám legraci, kdo by chtěl dělat takovou práci!) Ale někdo si jenom bude třeba

Dvojka

užívat u vody nebo s kamarády pod stanem a tak dále.

Přijde konec srpna a bum, tvrdá realita je tu. Příprava do školy, kupování sešitů a pomůcek a všeho, co je zapotřebí k udělení dobrého dojmu. Přichází 31. srpna večer - maminky se začínají stále opakovat: „Máš všechno? Nezapomněl(a) sis něco? A máš vůbec kapesník, abys nám neudělal(a) ostudu.“ Když už jsou všichni přesvědčení, že jejich synáček nebo dceruška mají všechno, jdou si lehnout a snaží se usnout. Jděte se někdy podívat první den do školy, jak mají prváčky kruhy pod očima. Ten, kdo je bude mít největší, se nepochybně těšil nejvíce a celou noc oka nezamhouřil.

Myslím si, že je to svým způsobem krásné období. Zažije ho asi každý a také si myslím, že až budu na střední škole, že toto období budu příští rok těm novým závidět.

Okno!!!

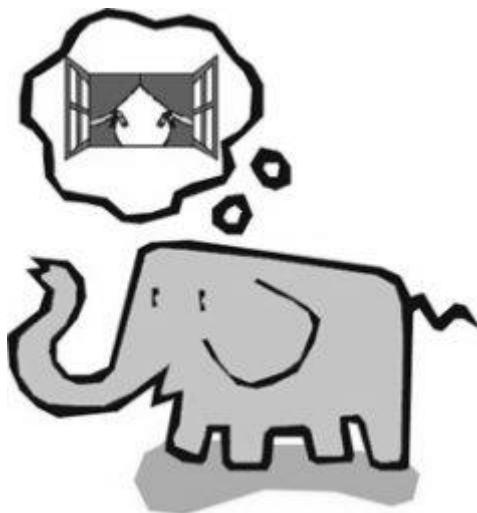
Okna mohou být různá, nejprve tedy to prosklené, pak následují neprosklená a někde na konci všech významů mnohoznačného (vida, něco přece utkvělo v mé hlavě z hodin českého jazyka) slova OKNO stojí okna, která se sklem nemají nic společného. Tři příběhy vystihují okno při

Dvojka

zkouškách, hraní na hudební nástroj a při maturitě. Příběhy nejsou pravdivé, ale mají pravdivý základ.

Zkoušky

Vstoupil jsem do třídy, kde se konaly ústní pohovory. Zkoušející, který kladl otázky z matematiky, mě zaskočil. Nejdříve jsem vůbec nevěděl, o co běží, měl jsem teda pěkné okno. Jakž takž jsem po jeho nařuknutí něco vypočetl. A když jsem od něho odcházel, myslel jsem si, že mě už nic horšího potkat nemůže. Vše dobře dopadlo a já se příští rok chystám na školu, kterou jsem si vybral.

Dvojka

Zapocení při koncertu

Byl hezký den a já ani v duchu netušil, co mě ještě dnes potká. Na koncertě si v pohodě hraji jeden z mála úryvků skladby, kterou jsem ovládal nazpaměť. I přesto, že to byla jedna z kratších pasáží a mě připadala lehká, po chvíli jsem si uvědomil, že jsem se ztratil. Měl jsem teda pořádný okno! Ve změti hýbajících se smyčců můj zcela osiřel. Začal jsem se propadat, barva mé kůže napodobovala barvu rudé růže. Po této krátké, leč zostudující přestávce jsem konečně našel místo, které se hrálo. Měl jsem takovou radost!!!

Někdy dost překvapí, co se vejde do 10–ti vteřin skladby a kolik nadávek se promítne v hlavě.

Nejnevhodnější okno

První mají zkoušku dospělosti za sebou. Já jsem zatím v „pohodě“, protože mě to čeká AŽ zítra. Zrovna zkoušejí z literatury mého spolužáka, který se u toho docela potí, protože si vylosoval otázku, která nebyla jednou z nejlehčích. Nakonec ho pouštějí s odřenýma ušima. Myslím, že kdybych si vylosoval tuto otázku, naprosto bych pohořel. Měl jsem veliké okno. Domů odcházím s pořádnou depkou. Abych si alespoň trochu srovnal pošramocené sebevědomí, doma rozkládám učení a snažím se dohnat toho co nejvíc.

Zuzana Holcmanová, 9.B

Urputný boj o oblečení

Je neděle večer a já stojím před otevřenou skříní, některé věci jsou rozházené po mé posteli, skříní, stole. A nemůžu si vybrat, co na sebe. Mamka s taťkou zastávají názor, že musím mít šaty, po dlouhém dohadování svolili se sukni ale přesto nakonec rozhodli: „VEZMEŠ SI ŠATY !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!“

A já se cukala, vztekala, ale nebylo mi to nic platné, dokonce mi vybrali i boty (lodičky). Ještě teď, když si na to vzpomenu, celá se osypu. Ráno, v den zkoušek, naši odjeli do práce, a já přes jejich rozhodnutí vzala na sebe sukni, tílko, bundu, boty na podpatku, které mají do lodiček daleko. I takhle jsem se překonala, chtěla jsem džíny, tílko nebo něco, v čem se budu cítit uvolněná. Naši mi vsugerovali, že sukni nebo šaty budou mít všichni, protože chtějí udělat dojem. A jaké bylo mé zděšení, když se před školou shromáždily davy lidí a sukni mělo jen pár dívek, a když říkám že pár, jedná se opravdu o 2 dívky.

A pokud se jedná o dojem, sukňě mi moc nepomohla, dostali jsme paní profesorku. Ostatně nevím, co naši čekali od školy, kde většinu studentů tvoří dívky!!!!!!!!!!!!!! Asi profesora, kterého okouzlí dlouhé nohy a sladký úsměv!

Zdenička Koutná, 9.B.

Naši kamarádi

Někdy se stane, že zapomeneme, co jsme slíbili rodičům, kamarádům nebo spolužákům a učitelům.

Takový slib je vážná věc, to si někdy vůbec neuvědomujeme a slibujeme a slibujeme. Třeba, že zítra určitě doma nic nezapomeneme.....

Ráno jsem šla do školy a zapomněla jsem doma sešit, který se jmenuje: Český jazyk – sloh. Sešit si klidně spal na mém stole. A když se vzbudil, rozhlédl se, a ten se panečku divil, že leží na mém stole a ne ve škole v lavici. Sešit se rozplakal a usmyslil si, že až přijdu domů, tak na mě vyplázne jazyk a nebude se se mnou bavit. Přišla jsem domů, a když jsem ho uviděla, tak jsem mu slíbila, že už ho doma nikdy nezapomenu.

Monika Vejdovská, 4.A

Dvojka

Můj sešit se trápí u mne na stole a pláče, že jsem do něho nemohla napsat blahopřání ke Svátku matek. Určitě se na mě naštve, vyplázne jazyk a nebude se mnou mluvit. Je to totiž sešit náfuka. Nakonec ale splaskne a vleze si příští středu do mé tašky.

Kristýna Vacková, 4.A

Můj zapomenutý sešit?

Odešel jsem do školy a na sešit jsem úplně zapomněl. On si však na mě vzpomněl a pomyslel si: "Tomáš mě nechal doma a dnes je středa, určitě mě bude hledat a já si tady ležím ve skříňce. Od paní učitelky ještě dostane poznámku." A tak se také stalo. Moc rád jsem nebyl a pomyslel jsem si: "Kdyby sešity směly mluvit, nemuselo se to stát. Každý den by se mi hlásily, které mám vzít do školy."

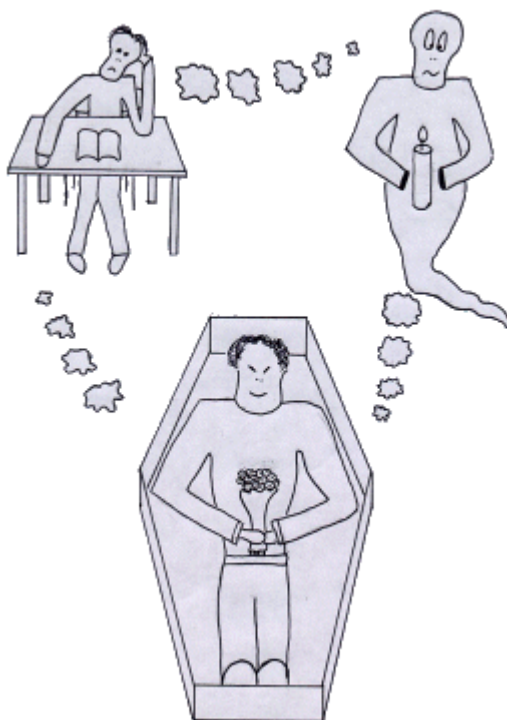
Tomáš Bechyně, 4.A

Cesta za dospělostí

Asi takhle by se dalo nazvat mé přijímací řízení na Střední zemědělskou školu v Poděbradech.

Teď už můžu říct, že jsem tam nejela se strachem, protože jsem už měla jedno přijímací řízení za sebou, ale bohužel mě nevzali, a proto jsem musela dělat pohovory na "zemědělku" do Poděbrad.

Den před mým odjezdem se u nás doma strhl boj o mé oblečení. Moji rodiče prosazovali šaty nebo sukni, já jsem si prosazovala mé oblíbené oblečení, což je tričko a kalhoty, přesto mi nic jiného nezbylo, a tak jsem ve čtvrtek (10.5.2001) vyrazila v sukni.

Dvojka

Největší mou útěchou byla má spolužačka Zdeňka, která jela se mnou, abych nemyslela na pohovory, ale na něco hezkého.

Podle mého mínění se jí to povedlo, ale v jednu chvíli jsem byla snad úplně vyplašená. To když mi řekli, že pro mě nemají papíry, které dávali budoucím žákům, že jsou přijatí.

Jak to? Ptala jsem se sama sebe, oni mě tady nechtějí? Proč mi tady posílali dopis s pozvánkou na pohovory?

Nakonec se to vysvětlilo, byla to pro mě jak rána z nebe! Pan ing. Psota mi vysvětlil, že nevěděli, jestli jsem, nebo nejsem přijatá na Vojenskou střední školu ve Vyškově. Mysleli si, že když jim z Vyškova nedali vědět, tak mě přijali, ale bylo to naopak. I to se stává, ale přesto bych to nikomu nepřála zažít.

Už to mám za sebou, ale teď to čeká vás, mí milí budoucí "devátáci". Přeji vám mnoho štěstí v budoucím životě a u přijímacích zkoušek, které vás čekají za necelý rok.

Jana Jakubálová, 9.B

Devět let na škole

1. - 5. třída

Je 1. září a my děti sedíme ve třídě. Skoro se nikdo s nikým nezná. Každý je vyjukaný a vyděšený. Obchází nás pan fotograf, který nás fotí, abychom měli památku na první školní den. Dostáváme také učebnice, které se nám líbí. Na chodbě na nás s úsměvem čekají rodiče a ještě na chodbách se nás vyptávají, jaké to bylo! Vždyť to byl náš první školní den.

A začala pětiletá etapa na prvním stupni. Naučili jsme se číst, psát a počítat. Poznali jsme různé hry, ale především se začala tvořit přátelství. Některá pevná, která vydržela všech těch pět let a některá slabá, která vydržela opravdu málo! Také s naší třídní učitelkou jsme jezdili na mnoho škol v přírodě! Tam jsme se blíže poznali a naše kamarádství se upevnila. Taky jsme zažili mnoho zážitků, na které vzpomínáme dodnes a při kterých se smějeme, až se za břicha popadáme.

Pět let uběhne jako voda a je poslední školní den. Někteří moji spolužáci jsou smutní, neboť udělali zkoušky na gymnázium a jiní jsou šťastní, protože jejich kamarádi budou chodit s nimi do třídy, nebo jen přestoupí do vedlejší třídy. Některá kamarádství tento přestup vydrží a jiná ne!

Dvojka

6. - 9. třída

Za pět let jsme ukončili první stupeň a po letních prázdninách jsme se dostali do druhého stupně základní školy. V naší třídě se nás sešlo pár dobře známých spolužáků. Začátek šesté třídy nebyl zas tak hrozný jak jsme očekávali! Poznávali jsme nové učitele, neboť na každou hodinu máme jiného vyučujícího. Byli na nás hodní a měli s námi i trpělivost. Brzy jsme si některé oblíbili a těšili se na jejich hodiny plné smíchu, ale i vážnosti.

S naší novou třídní učitelkou jsme podnikali časté exkurze do zajímavých míst. Výletů bylo málo, ale zato jsme si na nich hodně užili. Na nich jsme se více seznámili s naší paní učitelkou a získali nové kamarády. Občas se vyskytly i nemalé průšvihy, ale s paní učitelkou jsme je brzo vyřešili a bylo vše v pohodě. Některé žáky jsme pro jejich neposlušnost museli nechat doma, ale myslíme si, že to nikomu moc nevadilo.

Na druhém stupni nám také přibýly některé nové předměty. V některých předmětech jsme se cítili nejistí, ale naopak nás některé předměty očarovaly svým zajímavým obsahem a přesvědčivým líčením paní učitelky.

Blíží se konec deváté třídy a konec našeho devítiletého pobytu na této škole. Některí žáci se vůbec na tento den netěší a není se čemu divit, vždyť 1.září nastupujeme na čtyřletou dráhu na

Dvojka

střední školy. Bohužel se některé kamarádky neuvidí každý den jako na základní škole. Kéž by se dal vrátit čas!

Toto vše vám napsaly dvě Lucie spolu se svým štábem. Doufáme, že se vám to líbilo a přejeme hodně štěstí všem žákům devátých tříd a také budoucím deváťákům.

Lucie Kučerová, Lucie Dočekalová

Otázky měsíce

1. Jak se těšíte na prázdniny?
2. Myslíte si, že toto vysvědčení bude lepší než před půl rokem?

Petr Korberec, 8.B

1. Hrozně.
2. Ne!!!!!!

Pavel Hamrník, 9.B

1. Strašně moc.
2. Ne, bude totálně hrozné.

Dvojka

Lenka Rokosová, 7.B

1. Strašně- bude klid.
2. Snad jo.

Lucie Kučerová, 9.A

1. Hodně se těším.
2. Neeee.

Martin Koubek, 6.B

1. Nijak.
2. Ne, asi ne.

Tomáš Pokorný, 5.A

1. Výborně.
2. Ne!!!!!!

Miroslava Pařezová, 8.A

1. No, těším se.
2. Mohlo by být.

Tomáš Bechyně, 4.A

1. No dobrý.
2. Ne, ani náhodou.

Štěpánka Severová, Andrea Košická, 8.B

Poznámky ???

Byly tu, jsou tu a vždy tu budou. Co? No přece poznámky. Jak poznámky vyvolávající úsměv, tak i vyvolávající („bůh ví proč“) u našich rodičů velké rozezlení. My jsme se pokusili vybrat pro vás ty „nej“. Tedy nejdelší, nejkurióznější a nejčastější.

Nejdelší :

Vaše dcera se už několikrát nepěkně projevila v chování. Je velmi neukázněná, stále tvrdí, že nerozumí chemii, jedná hrubě až drze. Chemii nerozumí, protože se nenaučila základní pojmy. Chování projednám v pedagogické radě.

Nejkurióznější :

Cestou z kopané poplival svého spolužáka, který šel před ním.

Nejčastější :

Vyrušuje!

I když někdo má poznámek v žákovské knížce míň a někdo zase více, je otázkou, zda vždy splní svůj účel.

Zuzana Holcmanová, Jana Jakubálová, 9.B

Geniální vynálezy dvacátého století

Věděli byste, kdy se poprvé objevil v našich domácnostech televizor, či prášek do pečiva? Ne? V tom případě vám nabízíme přehled nejdůležitějších vynálezů:

1900-přenosný fotoaparát a kancelářské svorky

1902-psí strava a plyšový medvídek

Teddy

1903-ruční holící stroj

1907-prášek do pečiva

1908-model auta Ford T- první sériově vyráběné auto světa,

první podprsenka a paštika v plechovce

1913-zip

(zdrhovadlo)

1914-podprsenka

1919-první

automatický toaster

1920-papírové kapesníky

1927-lednička

1928-hotové jídlo pro miminka

1929-první televizor

1930-průhledná lepící páska a blesk fotoaparátu

Dvojka

1931-tampony a stereoreproduktor a magnetofon od firmy AEG

1933-prací prášek

1935-barevný film a první drtič odpadků

1937-paštika v plechovce, mixér a bezpečnostní vázání na lyže

1938-neonové světlo, kuličkové pero a teflonový nátěr

1939-nylonové punčochy

1946-elektrická pračka

1948-dlouhohrající gramofonová deska, polaroid

1951-osobní počítač

1953-barevný televizor a folie, která udržuje potraviny čerstvé

1954-myčka nádobí a mražené pokrmy

1956-dálkové ovládání k televizi

1958-kostky lego a obruč hula-hoop

1959-panenka Barbie a sněžný skútr

1960-punčochové kalhoty a antikoncepční pilulky, kalkulačka a kolečkové brusle

1961-papírové pleny a měkké kontaktní čočky

1963-kazetový rekordér, coca-cola v plechovce a tlačítkový telefon

Dvojka

- 1967-mikrovlnná trouba
- 1969-náramkové hodinky značky Quartz
- 1972-kapesní kalkulátor
- 1973-první mobilní telefon
- 1979-walkman, Tippex (papírky na opravu chyb napsaných na psacím stroji)
- 1980-poznámkové lístky, kolečkové brusle
- 1981-první CD
- 1993-první navigátor pro internet

Žákovské perličky

- Jednotka elektrického náboje je kolumbus.
- Zápalka hoří jen tehdy, když má v pořádku hlavu.
- Rychlost světla je taková, že z toho musíme mrkat.
- Poloha tělesa je stabilní, labilní a debilní.
- Fyzikální zákon v našem domě dokazuje, že dole mají vodu a nahoře ne.
- Těleso ponořené do kapaliny se nazývá mokré.
- Veronal je prudký jed, jehož jediný gram, když se dá na jazyk psa, usmrtí i silného muže.
- Lučavka královská žere zlato, a proto se nesmí dávat dětem do rukou.
- Chemik je člověk, který musí procouvat v bílém plášti, aby si nevyžral díru do obleku.
- Prvky halové jsou: H, O, L, O.
- Pravá perla se pozná tak, že když dá do octa, tak se rozpustí.

Dvojka

- Cyklistika je lepší než jezdeckví, protože spadnout s koně víc bolí.
- Cyklista bývá vychrtlý, protože pořád někde lítá na kole.
- Ve sportu je možné všechno. Dokonce i ženské mužstvo.
- Disk je sportovní s otočkou. Hází se s ním na olympiádách
- Cílová rovinka je úsek tratě, kdy máme pocit, že běží do kopce.
- Boxer je takový, že dává než dostává.
- Boxer je dražší než cyklistika, protože potřebuje na vítězství více kol.
- Mistru ligy se říká žampion.
- Obecenstvu se říká sportovní, když to naši v hokeji vyhrájí.
- Hokejový útočník musí být vychrtlý a vysoký, protože lítá po ledě vpředu.
- Čest vítězům a sláva poraženým. Nám.
- Maminka nechce, aby tatínek byl rozhodčím, protože on si stěžuje, že nemá ani doma klid.
- Nejlepší byla přestávka. Po celých deset minut jsme nedostali gól.

Dobré ráno základko!

Hello, jsem váš
P.J. Mat. Dneska
to hezky rozjedem.

Je zde
váš oblíbený
pořad
"Zprávičky pro
dvojáky". Blíží
se léto a s ním i
obávané
vysvědčení. To
bude bolavých
pozadí a
zlomených
vařeček.
Bohužel jedna
špatná zpráva -
opouští nás

devátáci. Ale nezoufejte - posila v podobě prvňáčků
už je na cestě. Proto se s 9.A i 9.B loučím. Ahóój!

A teď z jiného soudku (samozřejmě ne
vinného). Když se tak zamyslím nad uplynulým
školním rokem, musím uznat, že to bylo celkem
fajn. Výlety, lyžařský výcvik,

Dvojka

poznámky, broučci v třídnici.....atd. Je to jako každý rok. Ale všeho moc škodí. I školy - snad se, pane řediteli, nezlobíte.

A nyní se loučím s vámi se všemi, užijte si prázdniny a za rok zase čau!

PS: Pokud vám má fotka připomíná pana učitele Hradeckého, musím vás zklamat. Není to on, i když je mu velmi podobný.

Vaše zpravodajka Anna Pešíková

*Pro mou milovanou
školu a její žáky
od Janičky z 9.B
LP 2001*